

IN MEMORIAM: Jan Soede

Mijn herinneringen aan een markante persoonlijkheid.

Jan Soede gestorven op 1 februari 2013 in de leeftijd van 76 jaar.

Zoals in de rouwkaart stond, te vroeg en onverwacht, allebei waar.

Wat echter nooit vermeld wordt, is wat hij voor Overschild betekend heeft.

Vele zaken hadden zijn belangstelling en vooral de financiën. De zelfwerkzaamheid was in die tijd een hot item en dat paste precies in zijn denken en dus kregen we goedkoop hekwerken voor de kleuters en speelwerktuigen voor de school.

Ik geloof, dat Jan in alle verenigingen, die ons dorp rijk was, een functie heeft vervuld, van eenvoudig lid tot meestal voorzitter, secretaris en penningmeester.

Het was een man van principes, gesjoemel was hem een gruwel en de kerkelijke waarden stonden bovenaan en dus kwam hij altijd op voor de belangen van de kerk, maar ook voor de individuele leden van de kerk en wat volgens zijn ideeën goed was voor het dorp. Jan was soms een moeilijke man. Hij kon uiterst ongemakkelijk en onverwacht uit de hoek komen op vergaderingen.

Wij hadden in het begin een moeizame verhouding. Niet verwonderlijk, we waren beiden Westerlingen, beiden 'baasjes' en beiden overtuigd van ons gelijk. Een betere combinatie van karakter eigenschappen is nauwelijks mogelijk om NIET in conflict te komen en dat gebeurde dan ook geregeld.

Om zaken te regelen had ik hem nodig. Ik denk aan het sportveld en het Kosterse erf, dat waren eigendommen van de Kerk. Jan zat tenslotte in de kerkenraad en wilden we, als Mono en Dorpsbelangen wat, dan hadden we hun toestemming nodig. Jan was onze pleitbezorger en zij het moeizaam, kwam het tot ieders tevredenheid voor elkaar.

Wij beiden zaten toen o.a. in het bestuur van MONO en trachtten de financiën binnen de club te houden. Jan zat al, als bestuurder met zijn kinderen in de tafeltennis club in de oude openbare school van meester Van der Holt. Eigenlijk net zo'n coryfee als Jan met dat verschil, dat Jan 'kerkelijk' was en Otto 'openbaar'. Gezien het karakter van Otto, verliep die samenwerking soepel.

Later bij de POMPEL werd onze verhouding zakelijker. De belangen van de Stichting werden belangrijker, dan de persoonlijke tegenstellingen en vaak vonden wij elkaar op dit vlak en soms botste het hevig. Ik was bereid te sjoemelen in het belang van het dorp en de Stichting, Jan niet.

Ik sluit af. Jan was, zoals al eerder vermeld, zo nu en dan, een moeilijke man in overleg situaties, maar hij handelde altijd gedreven door zijn principes, zowel kerkelijk als sociaal.

Hoe ouder wij werden, des te beter we met elkaar konden opschieten, maar altijd werd van zijn kant een zekere afstand bewaard en dat was jammer, ik bleef meneer Mol en hij Jan.

Ronald Mol.